

нитѣ земи и съвсѣмъ поарнаутили нѣкои краища отъ Стара Сърбия. Както въ Метохия, така и въ Косово Поле сега арнаутскиятъ елементъ има мнозинство и постоянно печели нова почва.¹⁾

Пограничитѣ македонски планини Шаръ и Скопска Черна Гора, ако и да сж вече много арнаутски по население, могатъ да се броятъ и сега като прѣдѣлни между българското и сръбско племе. Учениятъ руски славистъ и историкъ Хилфердингъ, който е обиколилъ пограничитѣ сръбско-български области прѣзъ 1857 год., като описва градъ Призрѣнъ, казва, че той се намира още на сръбска земя, но на самия ѝ край, въ подножието на Шаръ Планина, която е спрѣла сръбското племе на югъ, и служи за граница между него и българското племе, което е заобиколило тая планина отъ югоизтокъ и е завзело Македония.²⁾

Въ тежкитѣ години, когато е опустошавана отъ арнаутитѣ Стара Сърбия, ставали сж прѣбѣгвания на тамошно населене къмъ Македония. Особено прибѣжище сж намирали бѣжанцитѣ въ малката котловинка, лежаща въ южнитѣ поли на Черна Гора, наречена *Црногория*,³⁾ дѣто сж разположени десетина села. Тукъ, както споменахме по-прѣди, християнското население се е ползувало съ нѣкои особени права и е живѣло по-добрѣ; затова сж се стекли злочести бѣжанци на безопасностъ. Въ село *Чучеръ* има прѣселенци изъ Качанишко,⁴⁾ въ с. *Любаници* има прѣселенци отъ Косово Поле⁵⁾ и отъ други мѣста. Тия прѣкошарци сж подбѣйствували да се вмѣннатъ сръбизми въ говора на чрногорскитѣ села, особено въ говора на селата *Чучеръ*, *Баняни* и *Горняни*, които завзематъ най-западния жгълъ на котловинката.⁶⁾ Независимо отъ това, извѣстно влияние върху езика на селата отъ Црногорията трѣба да сж оказали множеството сръбски манастири, които тукъ сж се въздигнали въ врѣме на сръбското владичество.

Подобно влияние сж имали и българитѣ отвѣдъ Шаръ, особено въ гр. Призрѣнъ и въ неговата околностъ, дѣто българското племе е прѣскачало високата планина. Въ Призрѣнъ това влияние е било толкова голѣмо, че прѣзъ втората половина на XIX. в. тамъ се образувала особна българска община съ българско училище и поднейнейнъ натискъ вилаетскиятъ вѣстникъ, издаванъ въ тоя градъ, ималъ български отдѣлъ. Въ послѣднитѣ десетилѣтия сръбизмътъ отвѣдъ Шаръ е прѣобладалъ, както българизмътъ отсамъ Шаръ.

¹⁾ Victor Berard, La Macédoine, Paris, 1897. pag. 140—141.

²⁾ А. Гильфердингъ, Собрание сочиненія, томъ третій, Боснія, Херцеговина и Старая Сербія, С.-Петербургъ, 1873 г. стр. 141—142.

³⁾ Материали, 534.

⁴⁾ Все тамъ, 536.

⁵⁾ Все тамъ, 539—540.

⁶⁾ Все тамъ, 532.